

BB

BINNENLANDS BESTUUR

Taskforce overal inzetbaar

De Brabantse Taskforce B5 blijkt succesvol in het bestrijden van de regionale drugscriminaliteit.

In het vorig jaar opgerichte verbond werken bestuur, OM, politie, marechaussee, Nationale Recherche en Belastingdienst nauw samen. Volgens programmadirecteur Nico

Laagland kan de werkwijze van Taskforce B5 (waarin de gemeenten Breda, Tilburg, Den Bosch, Eindhoven en Helmond participeren) in alle provincies en toekomstige politieregio's worden toegepast. Omdat de drugscriminaliteit zich naar België verplaatst, wordt nu ook met de Belgen over samenwerking gesproken. Zie verder pagina 20

Brabants verbond tegen penose

www.binnenlandsbestuur.nl

ADVERTENTIES

ZEELBERG²
ADVISEURS VOOR MENS EN ORGANISATIE

Inspireren
Adviseren
Faciliteren

WWW.ZEELBERG.NL

'Het gesprek'

Regionale trainingen
Wmo-gespreksvoering

vanaf half januari 2012

WWW.CS-VNG.NL

DE KONTREINING

OSF
juridische
opleidingen

**MASTERCLASSES
BESTUURSRECHT**

www.osr.nl/masterclasses

Segment Opleidingen

waar leren
werkt!

WWW.SEGMENT.NL

10164588

Schaal af in plaats van op

Met minder bestuurslagen kan de besluitvorming worden verbeterd. Moeten we daarom de provincies groter maken? Welnee, de opschaling heeft zich buiten het democratisch proces om allang voltrokken. Hoogste tijd om af te schalen.

De consensus in de politiek is momenteel dat we in Nederland last hebben van 'bestuurlijke spaghetti' of, erger, van 'bestuurlijke obesitas'. Snijden, liefst met hele bestuurslagen tegelijk, wordt als dé oplossing gezien. Provincies en vooral gemeenten worden met zachte of hardere hand ertoe bewogen om toch vooral 'op te schalen'. Iedereen herhaalt elkaar. Het is nodig, het is onontkoombaar. Het is zelfs onvoorstelbaar dat de situatie vóór samenvoeging überhaupt kon bestaan. Wij willen hier vanuit de gemeentelijke praktijk een ander geluid tegenover stellen. Er vindt allang een bijna ongemerkte en ongecontroleerde opschaling plaats.

In zijn kern is een bestuurslaag niets meer dan een hulpmiddel om een land te besturen. Dit uit naam van de mensen die er wonen. Het bestuur van een land zou dus zo moeten worden ingericht dat het alle uiteenlopende belangen van de burgers kan dienen. Op die belangenafwegingen en besluiten moet democratische controle plaatsvinden in de volksvertegenwoordigingen op de verschillende bestuursniveaus. Het is de bedoeling dat die bestuurlijke niveaus met elkaar samenwerken en elkaar aanvullen. Elk belang past immers in een groter plaatje van belangen die het ook waard zijn om gediend en afgewogen te worden. Dat dit te complex is geworden om effectief te kunnen zijn, daar is iedereen het wel over eens. De gedachte om daarom maar bestaande instituties op te schalen en als het ware samenwerking op te leggen door samen te voegen, is een begrijpelijke maar verkeerde reflex. Het bergt de redeneerfout in zich dat het daarna allemaal vanzelf beter zal gaan. In de praktijk zien wij dat gemeenten juist heel vaak de samenwerking zoeken, en wel via de gemeenschappelijke regelingen. Er zijn er in Nederland letterlijk honderden van. Alleen al door de hoeveelheid kun je vaststellen dat ze in een bestuurlijke behoefte voorzien tussen gemeenten en provincies in. Kennelijk is de provincie te groot, en de gemeente te klein. Lossen we dat probleem op door provincies nóg groter te maken? Door Randstadprovincies en landsde-

len? Natuurlijk niet. Beter is het om de oplossing te zoeken in een democratische versterking van de gemeenschappelijke regelingen, en de problemen die daar spelen aan te pakken.

In de gemeenschappelijke regelingen - waar dus goed en stevig wordt samengewerkt door gemeenten en reeds daarom hebben ze recht van bestaan - is nauwelijks sprake van enige democratische controle. De besturen zijn gevuld met wethouders en burgemeesters, soms aangevuld met benoemde raadsleden. Lidmaatschap van de besturen wordt onderling bepaald. Grote afwezige in dit spel: de burger. Die heeft niets over de samenstelling van de besturen van gemeenschappelijke regelingen te vertellen en dus ook nauwelijks invloed op de besluitvorming. Toch geven deze regelingen publiek geld uit en maken ze beleid dat ons allemaal raakt.

Grote afwezige in dit spel: de burger

Wat ons betreft is de discussie over grotere provincies dan ook vooral een kramp van bestuurders op rijksniveau die zich met de noodzaak van bezuinigingen geconfronteerd zien. Het is een uiting van onmacht: niet kunnen samenwerken en dus maar willen beschikken. Ondertussen functioneert er een extra bestuurslaag die wel samenwerkt, maar dat grotendeels buiten ons zicht en buiten onze controle doet. Ook bij

gemeenten met een grotere schaal blijft deze samenwerking op dit niveau noodzakelijk. Laten we dan deze bestuurslaag serieus nemen en professionaliseren en democratiseren. Dan zal vanzelf blijken dat de provincies overbodig zijn, omdat meer taken naar de regio's kunnen worden overgedragen. Niet opschalen dus, maar afschalen. Niet meer afstand tot de burger creëren, maar dichterbij komen.

Heerd Jan Hoogeveen, D66-raadslid, Woerden. Michiel van der Eng, wethouder financiën (D66), Leiderdorp.

>> De rubriek opinie staat open voor leesbare, opinierende bijdragen die betrekking hebben op actuele zaken in het openbaar bestuur. De maximale lengte voor inzendingen is 600 woorden. Inzendingen graag naar info@binnenlandsbestuur.nl o.v.v. 'Rubriek Opinie'. Via dit e-mailadres kunt u ook reageren.

Noord-Holland, Utrecht en Flevoland zouden in de nieuwe Randstadprovincie moeten opgaan.

OPINIE ONLINE

Conservatisme, kunnen we daar nog iets mee?

■ Bart Jan Spruyt: 'Het woord "conservatisme" heeft altijd veel misverstanden en weinig sympathie opgeroepen. Conservatisme staat voor het verzet tegen vooruitgang en emancipatie, voor een achterhoedegevecht dus, uitgevoerd door de verliezers. Het conservatisme is bovendien geassocieerd geraakt met 8 jaar George Bush, en daarmee, merkwaardig genoeg, met een haast revolutionair maakbaarheidsdenken dat geloofde dat je het kwaad kunt wegbombarderen om het plaats te laten maken voor het grote goed van de democratie.'

Zie voor de hele column van Bart Jan Spruyt www.binnenlandsbestuur.nl/conservatisme